

[Morten Lange.]

blemer der her rejser sig generelt. Jeg er helt sikker på, at ikke mindst for det ærede medlem hr. Knud Bros parti, men også for andre partier her i salen, vil det være udmærket, om man ved at få rejst og ved at prøve på at løse nogle af de problemer, der her kommer i betragtning, kunne få lidt mere klarsyn på, hvilke moderniseringer af dette tings arbejde der er højst nødvendige. Det, man peger på her, er kun en side af sagen: der er mange flere.

Jeg håber som sagt, at forslaget vil være et skridt i retning af en modernisering. Hvis det skulle være udkommet af det, så har det ærede medlem hr. Knud Bro med sit forslag måske oven i købet fået 2 gode resultater, og vi kan jo så håbe, at det bliver tilfældet.

Rimstad: Det er ikke så ofte, jeg på mit partis vegne har kunnet være enig med det ærede medlem hr. Bomholt. Derfor vil jeg gerne i dette tilfælde understrege, at der er en række af de synspunkter, som det ærede medlem i sit indlæg i denne sag udviklede, som vi kan dele. Det gælder først og fremmest det ærede medlems opfattelse af de praktiske muligheder for synkronisering af lovgiveres og af videnskabsmænds virke. Der er utvivlsomt et behov for en udveksling af tanker på dette sted, men om et udvalg, som det her foreslås, er den rigtige løsning, må vist undersøges nærmere.

Jeg har nøje gennemgået den fremsættelsestale til det foreliggende forslag, som det ærede medlem hr. Knud Bro gjorde os delagtig i den 4. marts i år. Jeg er ikke blevet så forfærdelig meget klogere ved gennemlæsningen, og specielt står det mig ikke klart, hvad den foreslåede udvalgs-kontakt mellem politikerne og netop videnskabsmændene kan bringe af resultater, som den enkelte politiker og den enkelte videnskabsmand under de i øjeblikket eksisterende betingelser ikke kan nå. Da det formodentlig ikke er tanken at skabe den seminarieprægede diskussionsklub, som ordføreren for forslagsstillerne selv advarer imod, har jeg ondt ved at se, hvilken øget aktivitet forslaget kan medføre, men det er jo muligt, at det her skorter mig på en anvendelig fantasi.

Vi har derfor ikke noget imod, at der gøres et forsøg, som forhåbentlig vil falde positivt ud.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Bro): Jeg skal villigt indrømme, at da den højtærede formand steg ned fra sit sæde for at tage ordet i denne sag, følte jeg det efter disse vinterkolde dage her i huset, som om sommermilde vinde blæste. Men jeg må samtidig indrømme, at efterhånden som jeg hørte formandens gennemgang af de sager, man allerede havde drøftet i ministerierne, og de vanskeligheder, der kunne ligge, og da formanden til sidst nævnte dette, at regeringen er til hjælp for folketinget, da var mit hoved sunket næsten så dybt ned, som det kunne komme. Men jeg spurgte mig selv, om ikke formanden ville hjælpe tinget imod ministerierne, om ikke formanden netop ville gå i spidsen for os med hensyn til det krav, som rejses fra stadig større kredse af tinget, at netop folketinget skal have en selvstændig placering, en selvstændig og uafhængig placering over for ministerierne og over for ministrene. Jeg synes, formanden er for ydmyg på sin stillings vegne. Formanden skulle efter min beskedne opfattelse stramme det og sige: her er tinget, og dér er regeringen. Det er to faktorer, som hver skal have sin selvstændighed — og folketinget da først og fremmest sin.

Jeg er glad for, at formanden var så venlig over for ungdommens indtog her i tinget, hvis man kan betegne det som et indtog; men dér må jeg nu sige, at det er for stor en ære at gøre mig og dem, der har været med til at fremsætte forslaget, for det indeholder jo tanker, som er rejst af den højtærede tidligere statsminister, Viggo Kampmann, af Frøde Jakobsen, af det ærede medlem hr. Helveg Petersen og af fhv. udenrigsminister Ole Bjørn Kraft, der var formand for det udvalg, der i Euro-parådet og OECD sad og arbejdede med disse ting. Det er fremragende kræfter, det er værdifulde kendere af dette tings placering og arbejdsform, der har givet os inspiration til at gå bud med dette forslag.

Jeg skal ikke fremsætte mange yderligere kommentarer som motivering for det forslag, der ligger her. Vi ved alle, at videnskaben bestemmer mere og mere for os.